

**LISTY
Z AURA – PONTU**

3/2017

PODZIM

Obsah:

Vážení přátelé.....	3
Kontakty.....	4
Česká a slovenská dramatika.....	5
V. Schulzová/R. Olekšák	Kateřina Lužná
Hynek Skoták	
Nové překlady.....	7
Anglicky psaná dramatika	
Hall - Sloupová	Walliams/Foster - Volhejnová
Foster - Fahrner	Icke/Aischylos – P.Dominik
Shaw – Š.Dominik	
Německy psaná dramatika	
Jelinek - Jílková	Lepper - Kotrouš
Vögel - Michňová	Palmetshofer – Jičínská a kol.
A další...	
Šenderovič – Krejčová	
Pommerat - Zahálka	Sibleyras - Zahálka
Hry, které je po dohodě možno získat jen za tantiémy.....	13
Nepřeložené texty.....	14
Dramatické dílo Agathy Christie	
Dílo Ingmara Bergmana	
Anglicky psaná dramatika	
DiPietro	Graham
Walliams	Payne
Kirkwood	Hartman
Eno	Schenkkan
Hnath	Willimon
Crouch	Tannahill
Leman	Cefaly
Alrawi	McBurney
Německy psaná dramatika	
Kater	Fischer
Hub/Dumas	Wendt
Kricheldorf	Mansmann
A další...	
Krebs (Dánsko)	
Jokela (Finsko)	
Van Houts (Nizozemí)	

Vážení a milí přátelé,

připravili jsme pro Vás **podzimní čtení** - další **Listy z Aura-Pontu** s nabídkou aktuálních textů za poslední období.

Kromě tuzemských novinek a nových překladů naleznete v nabídce i zatím nepřeložené novinky zejména anglosaské a německojazyčné oblasti, ale i z jiných zemí.

Aktuální číslo **Listů z Aura-Pontu** je vždy k nahlédnutí na našem webu (www.aura-pont.cz), včetně aktuálních [Novinek z Aura-Pontu](#), kde se dozvíte o dalším dění v naší agentuře. Máte-li zájem o starší čísla Listů, [napište nám](#) a my Vám je zašleme elektronicky či poštou. Jejich obsah průběžně ukládáme do naší internetové [Rukověti dramaturga](#), kde je k dispozici úplný přehled nabízených textů. Nyní v ní naleznete informace o **více než 5000 textech původních českých a slovenských her, překladů i textů zahraničních autorů v originále, aktualizace databáze probíhá průběžně.**

Připomínáme, že Vaším zájmům vycházíme vstříc dalšími službami:

- na požádání Vám zašleme text námi zastoupených autorů a překladatelů,
- rozhodnete-li se některý z nich inscenovat, získáme pro Vás souhlas autora,
- vystavíme provozovací smlouvu.

Rovněž Vám texty zahraničních autorů (nabízené i Vámi vyžádané):

- obstaráme,
- v případě Vašeho zájmu doporučíme překladatele, dojednáme smlouvu se zahraniční agenturou,
- dojde-li k provozování, je naší odměnou provize z autorských honorářů,
- nedojde-li k provozování, vyúčtujeme Vám předem dohodnuté vynaložené náklady.

Díky našim bohatým zkušenostem a kontaktům v zahraničí Vám můžeme nabídnout **vyřízení práv k provozování děl** autorů z mnoha zemí celého světa:

vlámské části Belgie,	Maďarska,	Rumunska,	Srbska,
Bulharska,	Německa,	Ruska,	Švýcarska,
Holandska,	Polska,	Skandinávie a Pobaltí	USA,
Chorvatska,	Rakouska,	Slovinska,	Velká Británie a Irsko

a mnoha dalších (kromě Francie, Itálie a Španělska, kde jsou v současné době tamní monopolní agentury vázány exkluzivními smlouvami).

Můžete nás však kontaktovat i v případě, kdy si nejste jisti, kam se obrátit.

Vždy Vám alespoň poradíme.

Rádi Vám taktéž pomůžeme při výběru titulu, vhodného právě pro Vás. Vaše případné jednodušší dotazy zodpovíme telefonicky, složitější pak písemně.

Naše [produkční oddělení](#) Vám v případě potřeby pomůže při výběru interpretů. Dále Vám můžeme doporučit například režiséra, choreografa, případně výtvarníka nebo autora hudby.

Těšíme se na Vaše reakce.

Michal Kotrouš, Adéla Vondráková

Kontakty

VEDENÍ AGENTURY:

Petra Marková, výkonná ředitelka – tel.: 251 554 938, petra.markova@aura-pont.cz

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ:

Petra Marková, vedoucí – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

Texty a agentáž

Michal Kotrouš – tel.: 603 265 067, michal.kotrous@aura-pont.cz

Adéla Vondráková – tel.: 702 044 531, adela.vondrakova@aura-pont.cz

Zahraniční práva

Anna Pýchová – tel.: 739 652 531, anna.pychova@aura-pont.cz

FINANČNÍ ODDĚLENÍ:

Martin Chramosil – tel.: 603 195 199, martin.chramosil@aura-pont.cz

Markéta Kotrbová – tel.: 731 555 949, marketa.kotrbova@aura-pont.cz

Hana Ondřichová – tel.: 731 520 528, hana.ondrichova@aura-pont.cz

PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ:

Jiří Havel – tel.: 603 466 399, jiri.havel@aura-pont.cz

Markéta Mayerová – tel.: 602 644 630, marketa.mayerova@aura-pont.cz

SEKRETARIÁT:

Lucie Štěpánová – tel.: 251 554 938, 251 553 992, lucie.stepanova@aura-pont.cz

Najdete nás na adrese:

Veslařský ostrov 62

147 00 Praha 4 - Podolí

tel. ústředna: 251 554 938

e-mail: aura-pont@aura-pont.cz

www.aura-pont.cz

Česká a slovenská dramatika

Valeria Schulczová, Roman Olekšák (Slovensko)

SAMETOVÁ NOC

2 m, 2 ž

Hra o listopadu 1989. Hra o moci, o touze ovládat životy jiných, o tom, co všechno je člověk ochoten a schopen udělat, aby moc získal, o lidech, kteří považují svědomí za zbytečnou přítěž a přesvědčení je jenom nástrojem k dosažení osobních cílů. Je listopad 1989, první týden sametové revoluce, nikdo zatím netuší, jak vše dopadne. Doktor, zasloužený papaláš, slaví právě narozeniny, ale vlivem událostí na oslavu nikdo nepřijde. Přitom se sem hosté dříve doslova hrnuli, také kvůli doktorově manželce, jejíž otec je vysokým funkcionářem strany. Na oslavu přijdou jen mladá sestřička, naivní doktorova milenka plná ideálů o lepších zítřcích, a kolega, průměrný doktor, před týdnem ještě aktivní člen strany, nyní člen revolučního výboru, který přijde svého nadřízeného požádat o odstoupení z funkce...

Česká premiéra proběhla v Divadle v Řeznické v únoru 2017.

Hynek Skoták

KONEC SVĚTA

5 m, 3 ž

„Dělá Bůh chyby? A přizná je?“

Konec světa se už neblíží, konec světa je tu. Termín byl už s jistotou ohlášen a bude tu zanedlouho. Některý byznys to pohrbí, některý vzkvétá. Každý se na konec světa připravuje, jak uzná za vhodné. Někdo třeba zamíří do Hope Shopu pro sklenici s mlhovinou, směsí všech hlavních náboženství. Někdo hraje ruskou ruletu, někdo se nechá třeba potetovat.

Hra Hynka Skotáka je vtipná komedie s hořkým podtónem, protože navzdory silné hyperbole je stále jasně zřetelný obraz dnešní doby, která se hekticky a bezohledně žene vpřed za pokrokem za každou cenu.

Hra patřila mezi finalisty Anonymní dramatické soutěže 2017.

Kateřina Lužná

KNIHA KOUZEL FUČ!

1 m, 5 ž

hra pro děti

Pohádková hra, kde v přehlubokém lese na starém hradě žijí dvě docela mladé (dohromady jim ještě nebude ani čtyři sta let) čarodějnice. Život to ovšem není valný. První z nich, Krákorka, jen hledí do křišťálové koule na chasníka Heřmana a neustále po něm vzdychá. Druhá, Zlobucha, zase v jednom kuse mrzoutí, protože jí prázdný žaludek nenechá ani chvíli na pokoji a vyzpěvuje hladovou písničku o starých časech, kdy ještě mívaly knihu kouzel. Ta se ovšem ztratila a čarodějkám teď nezbyvá než se živit tím, co les dá.

Jenže tak dlouho se žije z ruky do pusy, až přiletí přísná kouzelnická inspekce. Co si nezdráné čarodějnice počnou? Podaří se jim vyklouznout ze spárů přísné inspektorky Čaromíry a popletené kolegyně Metlice? Naštěstí Krákorka se Zlobuchou nakonec napraví zmatek, do něhož se zamotají nejen ony, ale i Heřman a jeho milá Růženka, a najdou i ztracenou knihu kouzel.

Kateřina Luřn
O PEKELNM KŘIŠŤÁLU

3 m, 5 ů
hra pro děti

Pohádka o kouzelnm křišŤálu, kter spravedlivm splní kaŹd pŹn, ale nepoctiv stáhne rovnou do pekla. Na statku slouŹ Ondra a jeho mil Baruška. JenŹe lakom statkřka chce pro Barušku bohatého Źenicha. Ondru vyŹene, aŹ pr se neopovŹ ukázat, dokud j ze samotného pekla nepŹinese kouzeln křišŤál, kter splní kaŹd pŹn. KdyŹ pak Ondřej potká upovdanho erta Barnabáše, stačí jen slovo a Ondra se v pekle ocitá.

Jeho dobr srdce a chytr hlava mu ale pomohou i tam. Nejen Źe rozsoudí spor dvou ertch tŹeštidel Grizeldy a Brunhildy, pomŹe rozespalmu strŹci kotlů Hudrišovi a oprav arodjn hodiny. Dokonce dodá odvahu Barnabšovi, kter m vŹude plno řeší, jen pŹed vldkyn pekla Klotyldou, kterou má rád, ml jako ryba. Nakonec si Ondra odnáší kouzeln křišŤál pro statkřku, kter ale Źdn Źtst nepŹinese. Její tvrd srdce ertovsk kámen bezpen rozezn, Barnabáš j odnese do pekla a Ondra s Baruškou mŹou slavit svatbu.

Nové překlady

Anglicky psaná dramatika

Nick Hall (USA)

MANŽELSTVÍ JE VRAŽDA (MARRIAGE IS MURDER)

přeložila Jitka Sloupová

1 m, 1 ž

komedie

Paul a Polly Butlerovi jsou středně úspěšní autoři detektivek a – bývalí manželé. Jejich tvůrčí cesty se už rozešly. Paul se pokouší o svůj samostatný románový debut (v němž sám sebe reflektuje jako oběť své nevyočitatelné ženy), zatímco Polly zkouší štěstí v Hollywoodu jako scénáristka bizarního sci-fi filmu. Marně. Jednoho dne se Polly objeví znovu v New Yorku a odmítá opustit někdejší společný byt. Musí totiž Paula přimět ke spolupráci na pokračování série s jejich hrdinkou, slečnou Charlotte Hayakawa. Jejich nakladatel si žádá její resuscitaci, protože doufá v úspěch na japonském trhu. Paul nakonec váhavě přistoupí na jejich obvyklý způsob práce: mají totiž ve zvyku prakticky testovat zvolené způsoby vražd z hlediska jejich proveditelnosti.

Postupně se tak v praktických cvičeních rodí celá zápletka nové detektivky, která se ovšem prolíná se vzájemným osočováním, resentimenty a vysvětlováním důvodů rozpadu manželství někdejšího páru. Jelikož oba jsou nadmíru vtipní, hraví a kreativní, zbyde jim energie i na kladení pastí na toho druhého v podobě jedu ve skleničce, nabitých pistolí i falešných nožů. Když je kniha vymyšlena, vše podstatné vyřčeno – a oba zůstali naživu, zbývá jen, byť trochu váhavý, happy-end.

Divadelně vděčná hra byla napsána už v roce 1990, dodnes se však vrací na repertoár divadel po celých Spojených státech.

G.B.Shaw (Velká Británie)

ČLOVĚK NIKDY NEVÍ (YOU NEVER CAN TELL)

nový překlad Šimon Dominik

7 m, 4 ž

Brilantní a humorem jiskřící konverzačka z roku 1896 o 4 dějstvích.

Energická emancipovaná matka se se svými třemi dětmi, krásnou Glorií a rozpustilými, drzými dvojčaty Dolly a Filipem, přestěhuje z Madeiry do Londýna. Zde potkává Glorie, Dolly a Filip zcela náhodou svého otce u zubaře. Ten se však s jejich matkou již před lety rozešel, a tak se navzájem nepoznají. Pravda vyjde najevo, až když se otec setká s jejich matkou na obědě, k němuž ho nic netušící děti přizvaly. U stolu se strhne hádka, otec dětem vytýká jejich nevybíravé chování a extravagantní oblečení, čímž je ale ještě více popudí - celý život se o ně nestaral a teď je chce najednou vychovávat. Nakonec spor urovná chytrý a zkušený právník, přítel otce dětí, a všichni skončí ve víru maškarního plesu, který se koná zrovna v den jejich schůzky.

Osu příběhu naplňuje několik vzájemných vztahů mezi postavami - dětí s hrdým kariéristickým otcem, dále dětí s jejich emancipovanou matkou, otce s matkou a vážné, krásné Glorie s mladým zubařem Valentinem, jenž je do ní vášnivě zamilován. V závěru hry je i jeho láska Glorií opětována.

David Walliams, Nealt Foster (Velká Británie)

BABIČKA DRSŇAČKA (GANGSTA GRANNY)

přeložila Veronika Volhejnová

4 m, 3 ž

rodinná komedie / dramatizace

Babička by pořád jen hrála Scrabble. Staří lidé jsou nudní a pátek je nejhorší den v týdnu. To totiž musí chudák malý Ben odložit nejnovější číslo Týdeníku instalatéra a vyrazit za babičkou, která je navíc děsně cítit po kapustě...

Jenže člověka může docela zaskočit, když v dóze na sušenky objeví šperky nebo když zastihne svou babičku oblečenou jako Ninja, jak neohroženě brázdí ztemnělé ulice na svém vozítku. A tak se jednoho pátečního večera může klidně odehrát největší zločin všech dob, úplně klidně může někdo ukrást královské korunovační klenoty. To protože staří lidé mívají docela často neuvěřitelná tajemství.

Jedná se o dramatizaci původního Walliamsova knižního bestselleru *Gangsta Granny* (Babička drsňačka). Je to ideální hra pro typicky rodinnou inscenaci, u níž se pobaví jak rodiče, tak i děti. Vtipný příběh je přesně tak akorát potrhlý, postavy lehce nadsazené a slovní humor chytrý. Hra je velmi srozumitelná a nenáročná, a to i přesto, že se nikdy neuchyluje k přílišnému zjednodušování a jiným nešvarům, které se v tvorbě pro děti často objevují.

Gangsta Granny je jedním z hlavních objevů divadla pro dětského diváka (ideálně kolem 9 – 12 let). Inscenace měla premiéru v listopadu 2015 v Birmingham Stage Company, odkud byla v roce 2017 přenesena na West End.

Norm Foster (Kanada)

FANTASTICKÁ ŽENA (LOVE LIST)

přeložil Martin Fahrner

2 m, 1 ž

komedie

Zápletka této komedie o dvojici přátel-padesátníků (osamělý statistik a záletný spisovatel) a vysněné ženě se odehrává v New Yorku a točí se kolem seznamu vlastností, jež by měla mít ideální partnerka. Má jít o deset vlastností ideální partnerky (na prvním místě je orální sex). Jakmile jej oba muži sepíší, takto ideální žena se objeví – vtip je v tom, že se poté mění podle toho, co muži zrovna v seznamu škrtnou či opraví. Žena si nakonec vytvoří seznam vlastní a uteče s ideálním mužem. Poučení? Jsme jenom lidé, odpouštějme si prohřešky, mějme se rádi a nesnažme se násilím nikoho měnit, ideální partner zkrátka neexistuje, a pokud ano, byla by s ním po čase nuda.

Svižná komedie sitcomového stříhu byla s úspěchem uvedena v červnu 2014 v *Theatre 40 v Beverly Hills*. myšlenka zůstává stejná: co je to naše realita?

The Effect je další hrou britské autorky Lucy Prebble, kterou nejvíce proslavila její hra *Enron*. *The Effect* měla premiéru v londýnském National Theatre v listopadu roku 2012 a posléze vyhrála the Critics' Circle Award for Best Play (Cenu kritiků za nejlepší hru).

Robert Icke (Velká Británie)

ORESTEIA

přeložil Pavel Dominik

7 m, 5 ž

adaptace klasické tragédie

Brilantní moderní adaptace Aischylovy tragédie *Oresteia* byla uvedena v Almeida Theatre v roce 2015 a setkala se s nadšenými reakcemi kritiků i publika, take kvůli tehdejšími oslňujícím hereckým výkonům.

Německy psaná dramatika

Elfriede Jelinek (Rakousko)

SVĚTLO V KRABICI (DAS LICHT IM KASTEN)

přeložila Jitka Jílková

variabilní obsazení

„Ulice? Město? Beze mě!“

Od barokních obrazů s lebkami k titulním stránkám módního časopisu Vogue, od Platónova příměru s jeskyní k fotce slavné modelky v bikinách H&M v metru, od tématu chudoby k firmě Armani: slavná dramatička se ve svém typickém textu věnuje tématu módy – sžíravě vtipně a zároveň smrtelně vážně, jak je v jejích dílech zvykem.

Využívá při tom jednotlivá vlákna své jiné hry, *Die StraÙe. Die Stadt. Der Überfall* (Ulice. Město. Přepadení), ovšem proplétá je zcela nově a přioplétá další vlákna. Němé písmo oblečení, jež opisuje člověka „jako by se neodvažovalo k jeho jádru, horkému jako láva“, mění autorka ve zběsilý proud řeči, jež beze švu přeskakuje z drahé haute couture k lacinému zboží, za něž platí pracovníci shopů vysokou cenu – nemluvě o těch, kdo ve vzdálených zemích oblečení za směšně peníze vyrábí.

Autorka kombinuje orgie a oběti, outlety a online-shoppingem, náčrty ženskosti a mužské fantazie, popisuje sešitá místa ekologie a ekonomie, spojuje antické mýty, Kantovu *Kritiku čistého rozumu*, Heideggerovy pojmy bytí a času v moderním kultu těla, selfie mánii a touhu po perfektním životě, jenž se ovšem neustále blíží ke konci. Věčně se vrací totéž, jen forma se mění a hra na zdánlivě triviálních věcech pokládá otázky po podstatě naší nahé existence.

Hra byla uvedena v lednu 2017 v düseldorfském Schauspielhausu.

Stefan Vögel (Rakousko)

PŘÁTELÁK (FREUNDSCHAFTSSPIEL)

přeložila Iva Michňová

3 m, 2 ž

komedie

Fotbal a početí dítěte - to jsou nejčastější témata, kterým se postavy věnují. Děj se odehrává v domech dvou párů a začíná chystáním na grilování. Leon, Bernd a Robbi jsou již léta nejlepší kamarádi a zanícení fotbaloví fanoušci, samozřejmě různých klubů, takže není nouze o debaty a hádky. Leon a Romi se již delší dobu snaží o potomka a Romi nechce Leona ztratit tím, že si najde mladší milenku. Proto dvojnásobná máma Babs své kamarádce Romi poradí, aby si sama pomohla umělým početím s vhodným dárcem spermatu – Leon nikdy nepřijde na to, že dítě není jeho. Chce to jenom najít muže, který má dobré geny a kterého Romi trochu zná... Ovšem Romi si vybere Bernda, manžela Babs, což vystaví kamarádství obou párů těžké zkoušce. „*Pokud jsi skutečně náš kamarád, udělej nám dítě.*“ Romi chce jenom oplodnit, ale pro Bernda je to příležitost, jak se jí vyznat z dlouho potlačované lásky.

O tři měsíce později: Romi čeká s Berndem holčičku, ale šťastným otcem má být Leon. Jenže ten má milenku, je to přítelkyně Robbiho... A navíc si nechal udělat test a zjistil, že je opravdu neplodný. Jak se tedy vysvětlí Romino těhotenství? Každý na každého ví nějaké tajemství, které nutně směřuje k prozrazení a překvapivému rozuzlení.

Ewald Palmethofer (Rakousko)
NEPROVDANÁ (DIE UNVERHEIRATETE)
přeložila Veronika Jičínská a kolektiv
7 ž
generační drama

Duben 1945. Mladá žena je velmi rozrušená, přijede k ní vojenská patrola. O 70 let později. Z mladé ženy je stará žena. Její dcera upadne v kuchyni na zem a je velmi rozrušená. Přijede k ní záchranka. Časové roviny se prolínají.

A z nemocnici rokuje doktorky a sestry a před 70 lety rokoval vojenský soud a o rok později lidový soud. A mladá žena je zatčena. Zatímco dcera nosí na hrob otce květiny, sbírá mladá vnučka muže jako motýly či známky – a státní zástupce sbírá výpovědi a lid se sejde u soudu a sbírají se jablka ze země na poli a soudce čte rozsudek. A dcera truchlí za otce a cizí otec za syna.

Palmethoferovo generační drama popisuje originálním rytmickým jazykem život tří žen (jimž sekundují variabilní postavy čtyř sester / soudkyň atd.), děj osciluje mezi minulostí a přítomností, mezi vězením a soudem, kuchyní, postelí a nemocnicí. Jde o polymorfní vzpomínání, přelíčení, hledání práva, vyprávění o bezvýchodném propletení tří generací v síti viny a lásky.

Hra byla uvedena 13.12.2014 ve vídeňském Burgtheateru – tato inscenace byla vybrána mezi finalisty přehlídky nejlepších německojazyčných inscenací **Mülheim 2015**. U nás byl text poprvé uveden jako inscenované čtení v rámci projektu Překročit hranice v ČS Ústí nad Labem v červnu 2017.

Anne Lepper (Německo)
DÍVKA V NESNÁZÍCH (MÄDCHEN IN NOT)
přeložil Michal Kotrouš
3 m, 3 ž, sbor
černá komedie

Obdivuhodně tvrdošijně hledají autorčiny postavy aspoň trochu štěstí a smysl života. Hlavní postava Baby řeší otázky, s kým by měla sdílet svůj život. Má muže i milence, takže je z hlediska dnešního stavu partnerství ideálně zajištěna. Jenže stále v ní hlodá vůle hledat něco lepšího a to má pro ni fatální následky.

Pravý chlap totiž dle Baby nakonec neexistuje. Šťastný život slibuje pouze jeho figurína, žena se pak cítí svobodná a sebevědomá. Ačkoli není jednoduché najít vhodnou figurínu, jež by odpovídala heterosexuálním nárokům a již by si mohla dovolit, nakonec se dílo podaří. Za závistivého pohledu kamarádky Dolly tedy Baby začíná nový život, jenž nabízí hodinové oblékání a svlékání figuríny, monology, jimž nikdo neodporuje, a autonomní sexualitu.

Jenže Baby dojde k závěru, že štěstí dosáhne pouze se dvěma figurínami, pořídí si ještě jednu a vyrazí s nimi do Itálie. Manžel-figurína se ale chová stejně jako milenec-figurína, a tak dojde Baby k závěru, že nejlepší jsou asi skuteční muži. Nebo jen manžel a milenec zosnovali intriku a tváří se jako figuríny? Že by šlo o spiknutí přátel a kamarádsko-démonického figurínáře Durana-Durana?

Autorka dál rozvíjí motivy svých předešlých her, jde o hledání lepšího života, boj jedince proti systému, vůli začít znovu, kterou oslabuje stagnace reality. Trpká komedie je však také přívětivá a zábavná a hlavní postava vlastně sympatická.

Hra byla uvedena v květnu 2016 v Nationaltheater Mannheim a **vyhrála soutěžní přehlídku nejlepších německojazyčných inscenací Mülheim 2017** – Anne Lepper se tak stala německojazyčnou dramatičkou roku 2017.

A další překlady...

Gérald Sibleyras (Francie)
OCENĚNÍ (LA RÉCOMPENSE)
přeložil Michal Zahálka

2 m, 3 ž

komedie

Padesátník Martin, historik se zaměřením na středověk, má pár dobrých důvodů k radosti – jednak má už pár měsíců půvabnou mladší přítelkyni, jednak zanedlouho převezme prestižní vědecké ocenění. To ho ale naopak děsí: všichni dosavadní laureáti této ceny do roka od převzetí zemřeli, tedy až na toho posledního, kterému se Martin ne a ne dovolat. A aby toho nebylo málo, Martinova atraktivní švagrová Véronique se hodlá Martinovu bratrovi a nejlepšímu kamarádovi Lucasovi přiznat, že měla s Martinem před lety krátký poměr. Do toho se chystá svatba dcery Lucase a Véronique a Martin se snaží napsat novou knihu...

Nahořklou komedii o hledání životního elánu, bilancování, únavě, optimismu a tragickém pádu kruchty katedrály v Beauvais napsal oblíbený francouzský dramatik a překladatel Gérald Sibleyras (*1961), spoluautor oblíbených her *Půldruhé hodiny zpoždění* a *Takový malý žertík*. Úspěšnou premiéru měla na jaře 2017 v ikoně pařížského komediálního divadla, Théâtre Edouard VII, v režii slavného Bernarda Murata. Text vyšel také tiskem v edici L'avant-scène théâtre.

Viktor Šenderovič (Rusko)
PAN EIN A PROBLÉM POŽÁRNÍ BEZPEČNOSTI (GOSPODIN AJN)
přeložila Naděžda Krejčová

8 m, 5 ž

politická komedie

Hra současného ruského publicisty a dramatika, který otevřeně kritizuje politiku současného Ruska a putinismus. Podobně jako Kohoutův *Požár v suterénu* (1970) a Frischův *Pan Biedermann a žháři* (1958) pojednává o absurdní situaci, vykresluje mašinérii právního státu, kde je běžný občan manipulován mocí pod zástěrkou požární bezpečnosti.

Děj se odehrává v současnosti, kdesi v Evropě, soustřeďuje se kolem hlavní postavy, pana Eina, který nejdříve situaci snáší a podřizuje se, pak ale pohár trpělivosti přeteče a on si dovolí se ohradit proti rozpínavosti „požárního státu“. Přejde však o vše, vezmou mu dům, živnost, dcera nemůže studovat... Na základě žádosti o milost, kterou napíše jeho žena, je sice omilostněn, ale na protest začne mlčet. Nakonec pomyslí i na úmyslné založení požáru vlastního domu. Zda tak učiní, zůstává otevřen.

Hra byla napsána v roce 2012, je to první autorova přeložená hra do češtiny (2017).

Joël Pommerat (Francie)
TŘESU SE, I a II (JE TREMBLE, I, II)
přeložil Michal Zahálka

3 m, 4 ž (variabilní obsazení)

kabaret

„*Dámy a pánové, dobrý večer!*“ uvítá diváky v sále konferenciér – a slavnostně jim oznámí, že na závěr večera zemře. Začíná zvláště děsivý, černohumorný kabaret mezi životem a smrtí, v němž onen konferenciér a postavy z jeho života formou jakési „stand-up tragedy“ divákům sdělují své osudy a pocity, v dialozích se scházejí a střetávají – a nad nímž nepřestává viset stín smrti.

Je tremble (1) a *Je tremble* (2) je diptych her, které napsal a v letech 2007 a 2008 v Bouffes du Nord inscenoval Joël Pommerat (1963) – jeden z nejoceňovanějších francouzských dramatiků střední

generace, který za svou hru *Ma chambre froide* získal **cenu Moliere** pro nejlepšího současného francouzsky píšícího dramatika.

HRY, JEŽ JE PO DOHODĚ MOŽNO ZÍSKAT JEN ZA TANTIÉMY

Zahraniční tituly, u nichž je možno získat provozovací práva k profesionálnímu uvedení bez zálohy, jen za tantiémy (%).

Autor	Titul	Smlouva do:	%
Richard Bean	Sám na dva šéfy	30.6.2018	9
Terry Johnson	Absolvent	29.11.2019	8
Tracy Letts	Srpen v zemi indiánů	30.6.2018	7,7
J.P.Shanley	Pryč z Mullingarů	12.11.2018	7
Penelope Skinner	Léto na kole	28.1.2018	9
Stephens/Haddon	Podivný případ se psem	18.11.2018	8

Nepřeložené texty

Dramatické dílo Agathy Christie k dispozici

Od roku 2017 zastupuje Aura-Pont pro české území **dramatická práva Agathy Christie**. V nabídce je aktuálně 28 titulů, z nichž některé jsou k dispozici úplně nově a dosud nejsou známy. Chystáme nové překlady a synopse, podrobnosti zveřejníme v nejbližších měsících. Bližší informace poskytnete Michal Zahálka (michal.zahalka@aura-pont.cz).

Dílo Ingmara Bergmana k dispozici

Rádi připomínáme, že cesta k inscenování **Bergmanových děl** je po mnoha letech volná! Autorská práva vám rádi zprostředkujeme!

Anglicky psaná dramatika

Joe DiPietro (USA)

ERNEST SHACKLETON LOVES ME (ERNEST SHACKLETON MĚ MILUJE)

1 m, 1 ž

komorní muzikál

Spánkově deprivovaná, životem strhaná matka plačícího novorozence je na nohou už 36 hodin v kuse. Otec jejího dítěte je pitomec a navíc ji zřejmě opustil. Kromě toho je hudební skladatelka, která se živí tvorbou hudebních instalací. Není lehké skloubit kariéru a rodinu, a tak se rozhodne zapsat do videoseznamky. Rozhodně ale nečeká, že jí odpoví Sir Ernest Shackleton (polárník žijící mezi lety 1874-1922). Skutečný muž a pravá láska, která k ní vchází – jak se na polárníka sluší – skrze ledničku.

Vtipná a něžná lovestory pro dva herce je tou nejúspornější verzí muzikálu. Nechybí jí notná dávka nadsázky, suchého humoru a životní ironie. Zároveň hra pracuje se skutečným (a fascinujícím) příběhem jedné transantarktické výpravy.

Hra vyhrála cenu za **nejlepší off broadwayský muzikál** roku 2017. Muzikál měl premiéru v květnu 2017 v Tony Kiser Theatre, Off Broadway, NY.

David Walliams, Nealt Foster (Velká Británie)

GANGSTA GRANNY (BABIČKA DRSŇAČKA)

5 m, 2 ž (herci hrají více rolí)

rodinná komedie

Babička by pořád jen hrála Scrabble. Staří lidé jsou nudní a pátek je nejhorší den v týdnu. To totiž musí chudák malý Ben odložit nejnovější číslo *Týdeníku instalatéra* a vyrazit za babičkou, která je navíc děsně cítit po kapustě...

Jenže člověka může docela zaskočit, když v dóze na sušenky objeví šperky nebo když zastihne svou babičku oblečenou jako Ninja, jak neohroženě brázdí ztemnělé ulice na svém vozítku. A tak se jednoho pátečního večera může klidně odehrát největší zločin všech dob, úplně klidně může *někdo* ukrást královské korunovační klenoty. To protože staří lidé mívají docela často neuvěřitelná tajemství.

Jedná se o dramtizaci původního Walliamsova knižního bestselleru *Gangsta Granny (Babička drsňačka)*. Je to ideální hra pro typicky rodinnou inscenaci, u níž se pobaví jak rodiče, tak i děti. Vtipný příběh je

přesně tak akorát potrhlý, postavy lehce nadsazené a slovní humor chytrý. Hra je velmi srozumitelná a nenáročná, a to i přesto, že se nikdy neuchyluje k přílišnému zjednodušování a jiným nešvarům, které se v tvorbě pro děti často objevují.

Gangsta Granny je jedním z hlavních objevů divadla pro dětského diváka (ideálně kolem 9 – 12 let). Inscenace měla premiéru v listopadu 2015 v Birmingham Stage Company, odkud byla v roce 2017 přenesena na West End.

Lucy Kirkwood (Velká Británie)

MOSQUITOES (KOMÁŘI)

4 m, 6 ž

temná komedie

„Bože můj. Láska. Všichni si myslí, že láska je ta největší síla ve vesmíru a víte co? Ona není. Největší silou ve vesmíru je Silná jaderná síla, láska je zhruba o dvanáct věcí dál na seznamu po gravitaci a vteřinovém lepidle - vlastně to ani není síla, ne doopravdy.“

Alice je špičková vědkyně a rozhodně drží prst na tepu doby, když je součástí týmu, který právě spouští urychlovač částic v CERNu. Kvůli tomu se také odstěhovala z Anglie do Švýcarska i se svým nezletilým synem, který je zde ale o poznání méně šťastný. Zatímco Alice si našla přítele, on ve škole čelí posměchu i brutálním fyzickým útokům spolužáků. Jeho otec už dávno beze stopy zmizel a on možná uvažuje nad tímtež, zvláště když je zamilován do tajemné spolužačky Natalie. Na návštěvu navíc dorazí i přibuzenstvo z Anglie - Alicina sestra Jenny, kterou sama označila za „oddanou své vlastní debilítě“. Jenny, prototyp podoby hlupáctví v době Googlu, pasivně agresivní rasistka, prostě ďábelský koktejl nejběžnějších negativních vlastností, je protipólem kultivované, vzdělané a chladné Alice. Do trojlístku rozporupných osobností, z nichž žádná není sympatická, se přidává také matka obou sester Karen, ublížená stará vědkyně, která trpí pokročilým stadiem sklerózy.

Autorka napsala temnou komedii, která je skutečně velmi vtipná, zároveň však přivádí na scénu postavy, jejichž osudy ani jednání směšné nejsou. Ačkoli by některé postavy mohly vyznívat odsouzeně, autorka se k tomu nikdy nesnižuje. Například i v pečlivě budované postavě Jenny, jejíž odpudivost postupně narůstá až do karikaturních rozměrů, se autorce daří najít vnitřní rozpor, kontrasty i hluboce smířlivou rovinu, která vrací postavu zpět mezi životné, uvěřitelné charaktery. Hra pojednává o řadě lidí bojujících se svými vnitřními démony, s pocitem zneuznání, zklamání, viny i nejistoty a také s pocitem ohrožení ve světě, kterému už nelze rozumět: *„To, že máš přístup k informacím, ještě neznamená, že jsi schopná je pochopit.“*

To vše dělá z *Mosquitoes* již nyní jednu z divadelních událostí sezóny a jeden z nejvýraznějších divadelních textů poslední doby – hra byla uvedena v londýnském Národním divadle v lednu 2017.

Will Eno (USA)

WAKEY, WAKEY (BUDÍČEK)

1 m, 1 ž

„Je to teď? Myslel jsem, že mám víc času.“

Proč jsme tady? Je čas naším nepřítelem? Jsou důležitější naše poslední slova – nebo ta první? Na scéně plné sbalených papírových krabic sedí muž na vozíku, probírá se sbírkou svých fotek a evidentně touží předat nějaké poselství. Ukazuje sice momentky zachycující zcela banální situace, naléhavost, pokorou i jakousi zvláštní skromností svého vyprávění se mu však v celkovém obrazu daří zachytit to podstatné z nich.

Hra Willa Eno je v nejlepším slova smyslu dojemná, přesto však není sentimentální a nehraje na jednoduchou strunu. Je také výsostně divadelní, využívá všeho, co je divadlu dáno – primárně se jí daří budovat jakési bezčasí, bezprostorovost. Autor také do z dvou třetin monologické hry vepsal drobné

náznaky interakce s divákem. *Wakey, Wakey* se jednoznačně vymyká z okruhu textů pojednávajících o smrti – je totiž vtipná a přesto civilní i upřímná a obloukem se vyhýbá obvyklým klišé.

Hra měla premiéru v Signature Theatre v New Yorku v únoru 2017. Text přináší neobyčejnou hereckou příležitost pro jednoho herce.

Lucas Hnath (USA)

A DOLL'S HOUSE, PART 2 (DOMEČEK PRO PANENKY, DÍL 2.)

1 m, 3 ž

Je to přesně patnáct let od doby, kdy za sebou Nora práskla dveřmi. Teď ale na stejné dveře kdosi zaklepal. Nora vchází do stejného domu, ve kterém kdysi zanechala svého manžela i děti. Nyní se vrací jako úspěšná a bohatá spisovatelka, která musí rychle vyřešit poslední nesrovnalost ve svém jinak velmi spokojeném životě – musí přimět manžela, aby vyplnil rozvodové formuláře, jak před patnácti lety slíbil, ale nikdy to neudělal.

Tradičně psaná hra s dobře charakterizovanými, vybudovanými postavami přináší zajímavé herecké příležitosti pro všechny čtyři herce. Téma navazující na Ibsenovu klasiku je vysoce aktuální.

Hra měla premiéru v dubnu 2017 v South Coast Repertory v Costa Mesa, CA. Takřka současně byla uvedena na Broadway v John Golden Theatre. Hra byla nominována na Cenu Tony a **Outer Critics Circle Awards** za nejlepší novou hru roku. Broadwayská inscenace byla nominována na **Cenu Tony** celkem osmkrát, cenu získala Laurie Metcalf za ztvárnění titulní postavy Nory.

Nel Crouch (Velká Británie)

FOSSILS (ZKAMENĚLINY)

2 m, 1 ž

„Nádherně vystavěný příběh o tom, jak jsme spojeni se svou minulostí, jak jsou naše životy formovány – už- neživými věcmi, které si v sobě neseme.“ Total Theater

Vanessin život je založený na racionalitě, vědeckých experimentech a důkazech. Není v něm prostě místo na hloupost. Jenže když se na jedné fotografii z jezera Loch Ness objeví něco podezřelého, musí se pustit do velmi osobního výzkumu. Hra se ale mnohem více než na samotné hledání Lochnesské příšery zaměřuje na zásadní témata spojená se ztrátou otce a vyrovnáním se s křivdami minulosti. Vzniká tak intimní portrét mladé ženy pohybující se na hranici mezi racionalitou a absurdností, mezi emocionalitou a vědeckým odstupem.

Vanesse se život v šestnácti letech převrátil na ruby - její otec totiž beze stopy zmizel a od té doby žila v domnění, že rodinu prostě opustil. Když jsou ale ve Skotsku opět nahlášena pozorování bájně nestvůry, je Vanessa náhle zaplavena telefonáty. Její otec totiž zmizel poté, co se pokoušel monstrum objevit a vyfotit. Vanessa se nejdříve zdráhá, ale posléze přijme nabídku sepsat článek o otcově výzkumu. Sama tak zamíří k jezeru a pátrání po Lochnesské příšeře se postupně prolne s touhou po nalezení otce, vypořádání se s minulostí a snaze najít vnitřní smír.

Hra je psána netradiční formou. Je založena na dialozích prolínajících monologické části, vypravěčským principem doplněným přímou akcí a dialogy. Některé pasáže hry mají dle scénických poznámek přejít k hudebně-rytmickému zpracování.

Hra *Fossils* je zamýšlena pro tři herce, přičemž řada postav má být ztvárněna pomocí starých, plastových dinosaurů (hraček). Hra oceňované autorky a souboru byla velmi pozitivně přijata mimo jiné i na Edinburgh Fringe Festival 2016. Na jaře 2017 byla hra přenesena na Off-Broadway, NY.

Hra je vhodná pro mladé divadelní soubory a otevřena alternativnějším způsobům inscenování.

Rhea Leman (USA)

HITLER ON THE ROOF (HITLER NA STŘEŠE)

1 m, 1 ž

groteskní drama

„Rozumíte tomu, co se vám snažím říct? Pochopila jste, co jsem řekl? Propaganda funguje, jen když jsou masy připraveny ji slyšet. A lidé na TO byli připraveni. A byli připraveni pro našeho Vůdce.“

Kdesi hluboko uvnitř Hitlerova berlínského bunkru jsou Joseph Goebbels a Leni Riefenstahl odsouzeni k věčnému posmrtnému životu. Drama na hranici grotesky, klaunerie a temné komedie využívá původní audiovizuální záznamy Goebbelsovy rodiny, zároveň se však od realistických tendencí odklání. Neustálá konfrontace dvou souvisejících životních osudů, názorů, kolotoč úskoků a popírání, to vše vytváří neobyčejnou, nesmírně zábavnou a přesto zlověstnou atmosféru hry. A do toho všeho zní první tóny pilotního Goebbelsova rozhlasového pořadu: „Mnozí z vás tady ve studiu se mě znovu a znovu ptali: Doktore Goebbelsi, jak jste mohl udělat, to co jste udělal? A já jim odpovídal: Nebylo to jednoduché. I když to vypadalo jednoduše, nebylo to jednoduché. Je to stejné jako s tím nejlepším uměním – vypadá to nenáročně, ale není. Tak pojďme posunout hodiny na zpět.“

Hra je vhodná pro komornější divadelní prostory a přináší dvě rovnocenné herecké příležitosti. Hra měla premiéru nejprve v Dánsku, roku 2017 byla uvedena v americké premiéře v Akvavit Theatre v Chicagu a sklídila úspěch u kritiky i diváků. Hru je možné uvést i ve složení 2 m/2 ž.

Karim Alrawi (Velká Británie)

CHILD IN THE HEART (DÍTĚ V SRDCI)

2 m, 3 ž

Tři mladí lidé, dvě ženy a jeden muž, se najednou ocitli v cizí zemi vzdálené jejich domovu jak co do počtu kilometrů, tak kulturou. Nikdo z těch tří se nedokáže odpoutat od svého původu a bohatá západní země (v tomto případě Velká Británie), kde hledají lepší život, jim to v žádném případě neulehčuje. Sám autor se narodil v Egyptě a emigroval do ciziny a s životem emigranta má bohaté zkušenosti. Hru napsal už na konci 80. let. Vycházel z tehdejších reálií (ovšem velmi podobné osudy ale mohou lidi potkat i dnes), které doplnil krátkými, zato působivými svědectvími nacistických zločinů.

Autor zblízka zkoumá úzkostné pocity všech tří přistěhovalců, ale zároveň ponechává prostor i pro obecnější úvahy. Významným motivem hry je „zed“, která je pro jedny ochranou a pro druhé nezdolatelnou překážkou. Kwesi, jehož matka jako dítě prodala k adopci, aby za utržené peníze pomohla jeho sourozencům, se stal vojákem a jasně daná pravidla (zed) mu pomáhají vyrovnat se světem i s vlastními skutky (při zásahu v severním Irsku zastřelí mladou dívku). Pro Danu, která vyrostla v uprchlickém táboře v Libanonu, jsou zdi naopak zábranou, za kterou se skrývá chráněný nedosažitelný lepší svět těch druhých. Třetí hlavní postavou je Mhayet z Filipín, která si na inzerát našla britského manžela. Ten se ale brzy nabaží mladé úslužné ženy, a když otěhotní, odmítne uznat otcovství nebo o něm vůbec uvažovat.

Rozdílnosti kulturního zázemí odráží fantastické postavy duchů, kteří Kwesimu a Mhayet našeptávají, jak se zachovat. Všechny tři postavy spolu vyrážejí na snovou cestu po utopických komunitách, které ať už vznikly na základě jakýchkoli myslitelných ideálů, vždycky jimi vytvořili dělicí čáru mezi těmi, kteří se do nich vejdu a kteří zůstanou mimo.

Alrawiho pochmurné zkoumání vykořeněnosti, osamění a nespravedlivého rozdělení světa má nakonec pozitivní vyznění. Těhotná Dana se vrací „domů“ do uprchlického tábora k matce, a ačkoli ji západní svět nepřijal a dobré vyhlídky na budoucnost nemá, nechce se vzdát. Nechá si dítě, které ale nebude vychovávat jako mstitele a nového mučedníka, naději dává pouze láska.

James Graham (Velká Británie)

INK (INKOUST)

9 m, 3 ž

Na londýnské Fleet Street, neboli The Street, ještě v sedmdesátých letech sídlily všechny velké britské noviny – The Times, The Observer, The Guardian. Ale hlavně také The Mirror, nejlépe prodávané noviny své doby, a The Sun, naopak jedny z těch nejhůře prosperujících. Byla to novinářská ulice, ve které se všichni znají a postupně se uzavírají do svého jen málo prodyšného světa. V roce 1969 se ale Rupert Murdoch rozhodl The Sun koupit a do jeho vedení dosadit na svou dobu velmi nekonvenčního šéfredaktora Larryho Lamba. A ten za jediný rok porazil v prodeji The Mirror a postupem času z The Sun udělal nejprodávanější noviny světa. Vynalezl totiž všechno to, co nyní bulvární noviny používají – velké nadpisy, reklamní dárky přibalené zdarma, nahotinky na straně tři a dokonce i červenou barvu.

Hra Jamese Grahama je založena na skutečných událostech. Sleduje kruciólní moment dějin světových médií - vznik bulvárního média, žurnalistiky založené na ziskuchtivém populismu. Kromě značné historické věrnosti je ale hra přínosná zejména svým hlubším tématem – zkoumáním podstaty novinářské etiky, moci a zodpovědnosti, křehké rovnováhy mezi nutností prodávat a zároveň informovat, o postavení novináře v komerčním světě. O přelomu mezi starou a novou dobou.

Někteří herci hrají více rolí. Celkový počet postav ve hře je 25. Hra přináší skutečně neobyčejnou hereckou příležitost pro herce ztvárňujícího šéfredaktora The Sun.

Nick Payne (Velká Británie)

ELEGY (ŽALOPĚV)

3 ž

Carrie a Lorna jsou svoji už 20 let a stále se velmi milují. Jenže Lorna trpí degenerativním onemocněním mozku, umírá. Věda už ale postoupila natolik, že rozklíčovala všechny záhady lidského mozku, nic už není tajemství, všemu rozumí a dokáže každý neuron nahradit umělým čipem. Jen vzpomínky zachovat nelze. Co činí člověka tím, kým je? A co je to láska? Je to snad jen „částečně vědomý stav mysli“? Lze zachránit Lornin život? A bude to pořád ten její?

Příběh dvou šedesátnic je zajímavý mimo jiné pro svou převrácenou chronologii. Hra sestává ze sedmi částí seřazených za sebou od konce příběhu po jeho začátek. Tím, že je hra zasazena do blízké budoucnosti a dané lékařské postupy nám nejsou známé, je zpočátku příběh skutečně nejasný a až postupně se rozkrývá. Díky tomu si hra drží divákovu pozornost. Kromě způsobu narace je ale na *Elegy* pozoruhodné především její téma, které se úzce dotýká těch nejzásadnějších lidských otázek.

Hra přináší dvě velké herecké příležitosti pro zkušené herečky.

Karen Hartman (USA)

BOOK OF JOSEPH (JOSEFOVA KNIHA)

4 m, 5 ž

Joseph, mladý krakovský právník, i se svojí ženou těsně před válkou opustí Polsko. Má víza do Portugalska, ale tam je nepřijmou a loď odkloní do New Yorku, kde ale na ně také není nikdo zvědavý. Daří se mu odsunovat termín konečného rozhodnutí o jejich transportu zpět do Evropy, až nakonec vstoupí do armády, což je jediný způsob, jak zůstat v Americe. Zbytku jeho rodiny chyběla rozhodnost a zůstali doma. Z jejich cenzurovaných dopisů s háčkovými kříži, adresovaných Josephovi, mezi řádky čteme narůstající zoufalství. Cesta ven ale už neexistuje. A pak najednou dopisy přestanou chodit.

Jde o dokumentární drama založené na citacích z dopisů, které vypravěč Richard, syn imigranta Josepha, našel po smrti svých rodičů uschované na půdě. Není to ale pouze další smutný příběh o hrůzách nacismu. Druhou část vyprávění tvoří to, co následovalo. Richard posunuje příběh dál, přidává svou historii – jak odmítl jet s otcem do Polska, protože ho nechtěl vidět trpět (nebo se mu nechtělo řešit

staré zapomenuté historie?), jak mu trvalo 25 let, než se odvážil (nebo než si udělal čas?) otevřít starou korespondenci od příbuzných, kteří se kdesi ztratili. A za tu dobu propásl všechny příležitosti, kdy ještě mohl najít pamětníky a něco o své rodině zjistit. Zrcadlem je mu jeho syn Craig, mladý, plný nadšení a sil, plně zaujatý studiem „korespondence otroků“. Craig o pravdu stojí a chce slyšet konec příběhů, pokud nějaké existují. Proto když se Richardovi ozve starý muž, kterého jako dítě jeho otec přivezl s sebou z Evropy, neváhá ho Craig spolu s otcem navštívit.

Autorka napsala nejen intimní a uvěřitelně dojemný příběh rodinné historie v rozpětí tří generací, ale vcelku nenásilně se jí daří dané téma v mnoha ohledech přesáhnout a zasadit do širšího kontextu (vracející se motiv nepohodlných imigrantů).

Robert Schenkkan (USA)

BUILDING THE WALL (POSTAVIT ZEĎ)

1 m, 1 ž

Trumpova nacionalistická rétorika a jeho slova o vybudování zdi, která zastaví příliv imigrantů, inspirovaly zkušeného amerického autora k napsání vizionářského dialogu Rickyho, bývalého ředitele soukromé věznice, a socioložky Glorie. Jejich rozhovor se odehrává v nedaleké budoucnosti (2019), po pádu Trumpova režimu a po odsouzení Rickyho za aktivní spoluúčast na genocidě.

Ricky je bývalý voják, člověk se smyslem pro řád, pro povinnost, pro službu vlasti. V Trumpovi viděl po dlouhé době politika, který mluvil za lidi jako on, bílou střední vrstvu (Gloria je naopak černoška). Prezidentovi se podařilo prosadit přísné zákony určující, kdo má být zadržen a deportován ze země. Rickyho soukromá věznice se stane místem, kam směřující desítky, stovky a nakonec tisíce nežádoucích lidí. Na takovou zátěž není věznice vybavená, ale tlak shora nutí Rickyho hledat řešení. Přesune vězně na fotbalový stadion, kde vypukne epidemie cholery. Chybí ale instituce, která by dokázala přijmout tolik mrtvých těl. Je třeba začít je spalovat v nedaleké opuštěné továrně. Netrvá dlouho a z vyšších míst dorazí pověření si s nezvladatelným množstvím imigrantů poradit razantněji. Slovy ministerského úředníka je to jako odstranění rakoviny – léčba bolí, ale pomáhá. Ve staré továrně zmizí tisíce lidí, aniž by o tom existovala jakákoli dokumentace. Ricky přežívá na alkoholu a lumících prášcích, továrně se vyhýbá, své práce se však nevzdá. Nakonec z věznice proniknou na veřejnost fotky a celá věc vezme rychlý konec. Jediným obžalovaným je Ricky, o činnosti těch, kteří ho řídili, nejsou žádné záznamy.

Scénář, který autor předestírá, je sice extrémní, ale Schenkkan dokáže vývoj událostí zachytit přirozeně a logicky, takže nakonec působí věrohodně (Trumpova opatření proti imigrantům nakonec vedou až k jejich likvidaci). Tato politická provokativní hra poukazující na „banalitu zla“ vzbudila velký zájem publika a sklidila i chválu kritiků.

Beau Willimon (USA)

FARRAGUT NORTH

6 m, 2 ž

Drama, pojmenované po stanici metra ve středu Washingtonu, je volně inspirované skutečnou prezidentskou volební kampaní z roku 2004. Pěťadvacetiletý Stephen je už ostřílený profesionál, hlavní PR specialista volební kampaně guvernéra Morrise. Je to suverénní, vypočítavý a obratný muž, který zasvětil své práci veškerý svůj čas i život. Ostatně, kolem kampaně se to mladými, nebojácnými, nadšenými a nadějnými lidmi jen hemží. Stephen ale jednoho dne přestřelí, udělá chybu a snad se také nechá unést svým vlastním pocitem neohroženosti. Hlavní manažer kampaně Paul si jeho počínání vysvětlí jako zradu a Stephen musí odejít. Na jeho místo už beztak čekají další. Hru protkávají lži, intriky i osobní antipatie a msta, žádná z postav není kladná a všechny se snaží z dané situace vydobýt něco čistě jen pro sebe.

Hra měla premiéru v listopadu 2008 v produkci Atlantic Theater Company v divadle Linda Gross Theater v New Yorku.

Drama bylo později adaptováno do podoby filmového scénáře, který byl nominován na Oscara. Velmi úspěšný film s názvem *Den zrady (The Ides of March)* měl premiéru v roce 2011, v hlavních rolích se představili George Clooney a Ryan Gosling.

Jordan Tannahill (Kanada)

CONCORD FLORAL

2 m, 4 ž, 4 univerzální role

„Slyšel jsem jak rodiče říkají: „Pro dnešní mládež je všechno samozřejmé“

Jsou líní, otupělí

Ale takovou zkušenost já nemám

Znám spoustu mladých, kteří přečkali

Občanské války a hladomor

Tihle mladí jsou moudří

Uvědomějí

A hledají trochu krásy ve světě

Protože život bez krásy je nesnesitelný“

Na poli stojí opuštěný skleník. Je opuštěný tak dlouho, že už si nikdo nepamatuje, že by opuštěný nebyl. Na zemi se povalují kusy rozbitého skla a odpadky, které tam po sobě zanechávají nejrůznější návštěvníci. Magické místo přitahuje mladé lidi z okolí, kteří sem chodí po večerech zapalovat ohně, vykouřit jointa a zapařit. Jenže jednou na dně studny objeví něco, co je všechny vytrhne z letargie a nad městem se objeví zlověstný černý mrak.

Hra původem kanadského dramatika vznikla jako výsledek tříleté spolupráce se skupinou teenagerů a autorovi se skutečně daří zachytit podobu dnešních mladých lidí. Hra je plná odkazů k současným trendům (např. Facebook) a kreativně odráží i některá kliše často spojovaná s mladými lidmi (např. obliba McDonald's). V kontrastu s námětem a tématem hry je pak její forma, která je velmi lyrická, poetická a básnická. Hra je psána zajímavou a originální formou připomínající verše a je to právě spojení poetičnosti s všednodenním marasmem, které jí dodává na závažnosti a působivosti.

Hra je vhodná pro mladé divadelní soubory a nevyžaduje žádnou opulentní výpravu. Měla premiéru v srpnu 2014 ve Why Not Theatre v Torontu.

Audrey Cefaly (USA)

THE GULF (PROCAST)

2 ž

Betty a Kendra vyplouvají jednoho nezajímavého letního dne do Alabamské delty, aby tam chytaly ryby. Z ničeho nic se jim ale jim rozbije motor člunu a jejich líné odpoledne se zcela zásadně promění. Uvízly totiž uprostřed řeky, odříznuté od okolního světa. Jejich situace je přitom metaforou jejich mileneckého vztahu, který je také kdesi uprostřed – nahromaděná partnerská zklamání, smutky i potlačovaný vztek se dostávají na povrch a obě ženy musejí zhodnotit, jestli to všechno ještě dává smysl.

Hra měla premiéru v září 2016 v Signature Theatre v Arlingtonu.

Simon McBurney (Velká Británie)

DISAPPEARING NUMBER (MIZEJÍCÍ ČÍSLO)

6 m, 3 ž

„Ruth! Jedině s tebou si připadám doma. Zavolej mi.“

Obyčejný a přesto velký milostný příběh Ala a Ruth a zvláštní příběh dvou blízkých přátel matematika Ramanujana a G. H. Hardyho – hra o tom, že i nekonečno lze ve výsledku sečíst, o nemožnosti uniknout

smrtelnosti. O domovu, o lásce a touze. O vyšších principech, vyšších cílech, velkolepých snech a ceně, kterou je za ně třeba zaplatit.

Hra vypráví příběh dvou matematiků založený na skutečné události, doplněný milostným příběhem Ala a Ruth. V mozaice drobných dialogických scén a monologických promluv tak lze vysledovat dvě základní dějové linie zasazení do Británie a Indie - jednu odehrávající se na začátku 20. století, jejíž hlavní postavou je matematik Ramanujan, a druhou odehrávající se v současnosti, jejíž hlavní postavou je Al. Hra se zabývá zejména otázkami menšin, multikulturalismu, globalizace, hledání domova a dalšími nesmírně aktuálními tématy.

*Hra získala v roce 2007 cenu kritiků **The Critics' Circle Theatre Award, Cenu Evening Standard** a **Cenu Laurence Oliviera**. Poprvé byla hra uvedena v Theatre Royal Plymouth v březnu 2007 a posléze byla přenesena do londýnského Barbican Theatre.*

Ve hře vystupuje celkem dvacet tři postav, ale hru lze uvést už s devíti herci (obsazení vytvořeno podle inscenace Theatre Complicite).

Německy psaná dramatika

Fritz Kater (Německo)

BUCH - 5 INGREDIENTES DE LA VIDA (KNIHA – 5 PŘÍŠAD ŽIVOTA)

9 m, 6 ž (možné zdvojení rolí)

Píše se rok 1966: vědci diskutují o bezstarostné budoucnosti. Dvě ženy v kostýmech zajičků ukončují vědecké šílenství salvou ze samopalů. Rok 1974: liduprázdné nástupiště. Dvě sestry na cestě k jejich otci: bývalý vědec zkoumající dálky vesmírného prostoru je nyní dlouhodobým pacientem v ústavu. Rok 1984: těžce nemocný otec namluví před smrtí své myšlenky na pásku, zatímco se jeho synovi promítají na sítnici obrázky první lásky. 1998-2006: život a smrt slonice kdesi v Africe. Drancování planety lidstvem z pohledu ohroženého zvířecího druhu. Rok 2013: napětí mezi termíny odevzdání a starostí o postiženého syna očividně podrývají lásku mezi umělcem Martinem a jeho ženou.

Fritz Kater vytváří v pěti epizodách kroniku posledních padesáti let. V centru stojí otázka po smyslu života, vědy a umění.

Hra byla uvedena v autorově režii (aka Armin Petras) v dubnu 2015 v Münchner Kammerspiele.

Ulrich Hub, Alexandre Dumas (Německo)

KAMELIENDAME (DÁMA S KAMÉLIEMI)

4 m, 1 ž

adaptace slavného románu

V komornější adaptaci pro zámecký park v Berlíně vystupuje pouze jedna ženská postava - Marguerite nemá žádné kamarádky, je osamělá, ale na druhou stranu i nezávislejší a neúnavně plní všechna přání a projekce mužů v jejím okolí.

Tématem je samozřejmě jako v knize láska – jak začíná, kdo ji spouští, co udělá s oběma milujícími? Armand, hlavní mužská postava, vidí poprvé krásně oblečenou dámu s kaméliemi a zamiluje se do ní. Později, na venkově, kdy je neučesaná a nenalíčená, ji téměř nepoznává a musí si položit otázku, zda se zamiloval do Marguerite, či do dámy s kaméliemi.

Dalším tématem jsou peníze. Dají se i city koupit? Marguerite tvrdí, že láska ne první pohled není nejhlubší, nýbrž nej povrchnější cit, neboť láska potřebuje čas – nicméně sama nemá díky své nemoci času nazbyt.

Na rozdíl od předlohy ji před smrtí kvůli společenským předsudkům neopustí Armand – naopak je jí doporučeno zemřít raději mezi známými v Paříži než v zapomnění na venkově. A tak hra i její předloha pojednávají i o strachu ze stárí a ztrátě atraktivity. Jde zkrátka o příběh o lásce, penězích a smrti. Čtyři pozůstalí muži nakonec zjistí, že nejlehčí je milovat mrtvou ženu – neodporuje a zůstává ve vzpomínkách stále stejná, dá se i stylizovat do krásného uměleckého díla.

Adaptace byla uvedena v divadle Schlosspark Theater Berlin v září 2017.

Rebekka Kricheldorf (Německo)

FRÄULEIN AGNES (SLEČNA ANEŽKA)

4 m, 4 ž

komedie

Anežka provozuje blog „Slečna Anežka“, v němž s vášní recenzuje vše, co má v nejširším slova smyslu něco společného s uměním a životním stylem. A recenze v tomto případě znamenají, že bez zábrán a bez milosti pojmenovává slabé stránky uměleckých děl a umělců samotných. Dalo by se též říci, že sepíše vše, co jí přijde pod prsty na klávesnici – protože Anežka je upřímná, za každých okolností a proti všem, radikálně a nekompromisně. A to jí pochopitelně přivodí určitou sociální izolaci, neboť v uměleckých a

kulturních kruzích ji považují za misantropku.

Autorka vytvořila portrét kreativní bohémy, popisuje hlavní postavu jako pyšnou provokatérku, jež musí být právem vyřazena ze společnosti, neboť z pohledu ostatních jí chybí dostatek lidskosti.

Hra měla premiéru v květnu 2017 v Göttingenu.

Can Fischer (Německo)

HOMEVIDEO (DOMÁCÍ VIDEO)

5 m, 4 ž

hra pro mládež / adaptace

Podle stejnojmenného scénáře Jana Brarena.

Jakobovi je 15 let, hraje rád na kytaru a zajímá se o natáčení filmů. Rodiče se chtějí rozejít a on je zamilovaný do Hannah. Jde zkrátka o normálního pubertáka, co hledá své místo na tomto světě.

Jenže Jakobova matka půjčí Jakobovu kameru jeho spolužákům Henrymu a Erikovi. Na kartě jsou bohužel uloženy choulostivé záběry – vyznání lásky Hannah a záběry masturbace. Henry a Erik tyto záběry zhlédnou a události poté nabereu tragických obrátek. Henry vydírá Jacoba, posílá mu nenávistné e-maily a nakonec pověsí intimní videa na internet. To má smutné následky: o Jakobovi se začne veřejně diskutovat, jeho spolužáci ho začnou na internetu i mimo něj šikanovat. Sít nic nezapomíná a změna školy tak nepřinese žádné zlepšení. Situace se zdá být bezvýchodná a sami rodiče, kteří chtějí pomoci, svou pomocí spíše škodí. Jakob zvolí jako jediné možné východisko ze svého zoufalství sebevraždu.

Hra z roku 2012 přesně vystihuje nebezpečí a dynamiku cybermobbingu a sleduje proměnu normálního kluka v bezmocnou oběť - vznikla podle televizního seriálu, který byl oceněn Cenou bratří Grimmů. V premiérové inscenaci Theater Baden-Baden (prem. 2.10.2013) vedle sebe hráli členové souboru a mladiství – tato inscenace byla v roce 2014 nominována na cenu **JugendStückePreis** v rámci Heidelberger Stückemarkt a byla zveřejněna v antologii her o mobbingu. Česká premiéra se chystá v MD v Mostě.

Albert Wendt (Německo)

DAS BLECHBOOT (PLECHOVÁ LOŽKA)

2 ž

Lehce absurdní hra a nedostižnosti mužů. Dvě ženy, matka a dcera, se snaží dobýt zpět svého manžela / otce. Najdou ho na druhé straně pískového lomu, vysoko na jeřábu. Celé léto jej, nedostižného, lákají dolů. Každý den hraje dcera na flétnu otcův oblíbený koncert, každý den se obě ženy opalují u jezera, jen aby ho nalákaly k sobě.

Vzdá se muž své „obrné věže“, sleze dolů a nastoupí do plechové ložky, aby s nimi přešel na druhou stranu?

Nora Mansmann (Německo)

FUCHS & FREUND (LIŠTIČKA A KAMARÁD)

min 2 m, 1 ž

hra pro děti od 6 let

Lištičce je šest, už umí psát, má fantazii a stále se na něco ptá, třeba „Co se stane, až přestane fungovat gravitace?“ Lištička může (možná) i létat a jde poprvé do školy, kde pochopí, že všechno je jinak, protože škola je hlasitá, je plná dětí a ty si myslíš, že je lištička nějaká zvláštní. Ale je tu i někdo, komu to přijde zajímavé a kdo se s lištičkou skamarádí.

Půvabná pohádka pro nejmenší o tom, jaké to je být jiný a jak s tím zacházet, byla uvedena v Theater Junge Generation v Drážďanech v lednu 2016.

A další jazyky...

Thor Bjørn Krebs (Dánsko)

BARONESS (BARONKA)

1 m, 2 ž

Drama sleduje zvláštní, podezřelý a toxický vztah dvaadesátileté baronky a básničky Karen Blixen (píšící pod pseudonymem Isak Dinesen) a devětatvacetiletého Thorkilda Bjørnviga, mladého a nadějného básníka stojícího na prahu své kariéry i života. Autor hry se nechal inspirovat osudy skutečných osobností 20. století, vycházel z jejich vlastní literární tvorby i deníků. Hra je však jeho volnou, výsostně uměleckou interpretací jejich vztahu. Vznikl tak obraz nevyhnutelné avšak fatální přitažlivosti mezi dvěma lidmi, kteří nemohou být spolu ani bez sebe, kteří mnohdy ani nedokáží rozklíčovat podstatu svého vztahu. Vzniklo působivé drama o neodolatelné vnitřní touze tvořit ale i o obětech, které je třeba přinést na oltář umění. O lásce, nerozhodnosti a literatuře.

Tato dánská hra měla premiéru v Folketeatret v Kodani v roce 2011. Hra v sobě nese jednu skutečně velkou, charakterní roli pro zralou herečku.

Máme k dispozici anglický překlad.

Juha Jokela (Finsko)

SUMU / FOG (MLHA)

4 m, 3 ž

komedie o „finlandizaci“

Ve snaze být po druhé světové válce zadobře se svým mocným sousedem, řídilo Finsko svou zahraniční politiku tak, aby byla v souladu s tendencemi Sovětského svazu. Pro tento proces závislosti malé země na velké se vžil pojem finlandizace. Juha Jokela (u nás je známý jeho *Mobile Horror*) se zaměřuje na vztah mezi Finskem a Ruskem v 21. století, v době ukrajinského konfliktu a přesvědčivě ukazuje, že přes všechna chrabrá evropská prohlášení, je Rusko ten silnější hráč, který určuje pravidla.

Skupina finských vědců tvořících společnost Somnimag sestrojila unikátní přístroj na měření mozkových výbojů a získá příslib podpory ministerstva obchodu, pokud se rozhodne technologii exportovat. A proto se v době evropského embarga (nevztahuje se na vědu), ale s požehnáním vyšších míst, vydá hledat nové možnosti do Ruska. Mezi třemi zástupci Somnimagu panuje trvalé napětí v otázkách etiky. Vedoucí výzkumu a mozek celého objevu Taisto vyžaduje, aby se Somnimag jasně vyhradil v názoru na anexi Krymu, což je na překážku veškerým vyjednáváním a nakonec i samotnému finskému ministerstvu, které doporučí Taista nenápadně držet od veškerých rozhovorů s ruskou protistranou dál. Z hlediska Joneho, který má na starosti marketing a svůj projekt bere jako nezávislý na vnějších okolnostech, kritické poznámky na stranu Putina jenom kazí ovzduší. Tříčlenný tým posílí ještě rusko-finská překladatelka Larissa, která sice s Taistem rozprádá psychologicko-filozofické debaty o existenci „já“ a o ruském „já“, ale ve skutečnosti to může být ruská špiónka.

CEO společnosti Olli se usilovně snaží diplomaticky uspokojit jak Taistovy etické nároky, tak zároveň dosáhnout svého cíle. Pod tlakem náročného úkolu se ale zhroutí. Po návratu z nemocenské se rozhodne, že aby tenhle projekt dovedl z cíli, potřebuje jiné „já“, které nebude řešit žádné jiné problémy než ty, co se týkají bezprostředně úspěšného zavedení jejich přístroje do praxe. V době napjatých vztahů se mu bravurně podaří dojednat obchod s ruskou vládní agenturou. Koná se slavnostní recepce a Olli přijímá gratulace se všech stran. Nakonec je ale všechno úplně jinak...

Máme k dispozici i anglický překlad.

George van Houts (Nizozemí)

DOOR DE BANK GENOMEN / BANKERS! (BANKÉŘI)

5 m

komedie

Pamatujete, že ještě před deseti lety bylo povolání bankéře zárukou společenského respektu, obdivu a pozornosti žen? Zlaté časy. Nic nebylo nemožné a bezmezná troufalost se stala ctností vedoucí k úspěchu. Pak ale přišla krize - pád a prozření.

Nizozemské autorské seskupení De Verleiders (Podvodníci) staví svoje představení na aktuálních tématech, která hýbou dnešním světem a tvoří naši bezprostřední realitu. Tentokrát je to bankovníctví. Kdo z nás si nevezal půjčku, takže teď ví, že příštích dvacet let nesmí povolit v pracovním tempu? Nebo kdo si neukládá peníze do penzijního fondu, o jehož budoucnosti se nedá s určitostí říct absolutně nic? Kdo neuzavřel spořicí životní pojistku, v níž peníze mizí jako v černé díře?

Text, který počítá se třemi herci, několikrát mění styl a perspektivu – nejprve nám představí partu nadsamců, kteří se předhánějí ve výčtu sexuální dobrodružství, pak se změní na osvětovou přednášku (víte, že banky vlastně operují s virtuálními penězi, které nikdy neexistovaly a existovat nebudou?) a nakonec nám demonstrují, jak „zázračně bohatnoucí“ banky ruínují řadové klienty, na něž v případě sebemenšího zaváhání spadne svazující síť úroků a sankcí, že nemají nejmenší šanci vyváznout se zdravou kůží, nehledě na to, kolik na nich už banka vydělala.

Tragický pád drobného podnikatele a majitelů rodinného domku proběhne v absolutně korektním tónu, zástupci banky s logikou toho, kdo je v naprosté převaze, připomenou klientům jejich předchozí souhlas se všemi (byť rafinovaně schovanými) podmínkami, a dokonce nabídnou právní pomoc, ovšem s tím, že soudní při nemají šanci vyhrát, naopak (k dovršení všeho) je čeká uhrazení výloh.

Hra rozhodně stojí za povšimnutí, jednak pro originalitu tématu, jednak pro svou informační a osvětovou hodnotu.

První produkce se ujalo divadlo DeLaMar Theater v říjnu 2014.

Máme k dispozici anglický překlad.

LISTY Z AURA - PONTU
3/2017

© Aura - Pont s.r.o., Praha 2017
Redakčně připravil Michal Kotrouš.

Spolupracovali:

Alena Bjačková, Marta Ljubková, Petra Marková, Anna Pýchová, Jitka Sloupová, Klára Vajnerová, Adéla Vondráková.